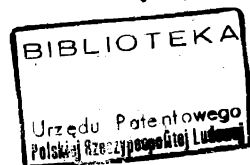

2

30 stycznia 1928 r.

A23k 1/14

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 8097.

Kl. 53 g 6.

Waldemar Schütz
(Rogoźno n. Węłą, Polska).

Urządzenie do parowania kartofli i odgorzkniania łubinu.

Zgłoszono 8 kwietnia 1927 r.

Udzielono 1 grudnia 1927 r.

Dotychczasowe parowniki służyły tylko do jednego celu, mianowicie do parowania kartofli, czyli, że do odgorzkniania łubinu trzeba było używać innego aparatu. Nowy wynalazek dotyczy takiego urządzenia, które umożliwia parowanie kartofli i odgorzknianie łubinu w tym samym kotle. Urządzenie takie jest bardzo praktyczne, ponieważ można je używać dla dwóch celów, szczególnie nadaje ono się dla mniejszych gospodarstw. Niniejszy wynalazek wyróżnia się od dotychczas używanych tem, że w kotle woda, która zawiera substancje trujące, jak np. solanin powstający z kiełków kartofli parowanych na wiosnę nie zbiera się, a odpływa specjalnym przewodem, dzięki czemu sito umieszczone w kotle w dotychczasowych parownikach stało się zbędne.

Na załączonym rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 uwidacznia urządzenie w widoku z przodu a fig. 2 — w widoku z boku.

W piec 1 wstawiony jest kocioł 2, posiadający przy górnym brzegu zawór wlewowy 4. Oprócz tego zewnętrzny kocioł zaopatrzony jest w dwa zawory probiercze 5. W zewnętrzny kocioł wsunięty jest drugi kocioł 6, posiadający ten sam kształt jak kotły używane w wyparnikach, który jest zaopatrzony w rurkę odpływową 3. Kocioł wewnętrzny różni się od dawniejszych tylko tem, że posiada przewód 7, który jednym końcem łączy się z przestrzenią parową kotła zewnętrznego, a drugim z rurą 8, przez którą wychodzi małemi dziurkami para.

Sposób działania nowego urządzenia

jest następujący: do zewnętrznego kotła 2 nalewa się odpowiednią ilość wody i rozpala piec 1. Następnie ładuje się kocioł wewnętrzny 6 kartoflami i łubinem. Para przechodzi przewodem 7, wypływa rurą 8 i naparza naładowany materiał.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do parowania kartofli i odgorzkniania łubinu, znamienne tem, że składa się z dwóch kotłów (2 i 6), które wstawione są jeden w drugi, przyczem

kocioł wewnętrzny (6) posiada przewód (7) łączący go z przestrzenią parową kotła (2) i rurę rozdzielczą na parę.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że kocioł wewnętrzny (6) posiada rurkę odpływową (3), przez którą uchodzi skroplona woda, zawierająca substancje trujące.

Waldemar Schütz.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 2.

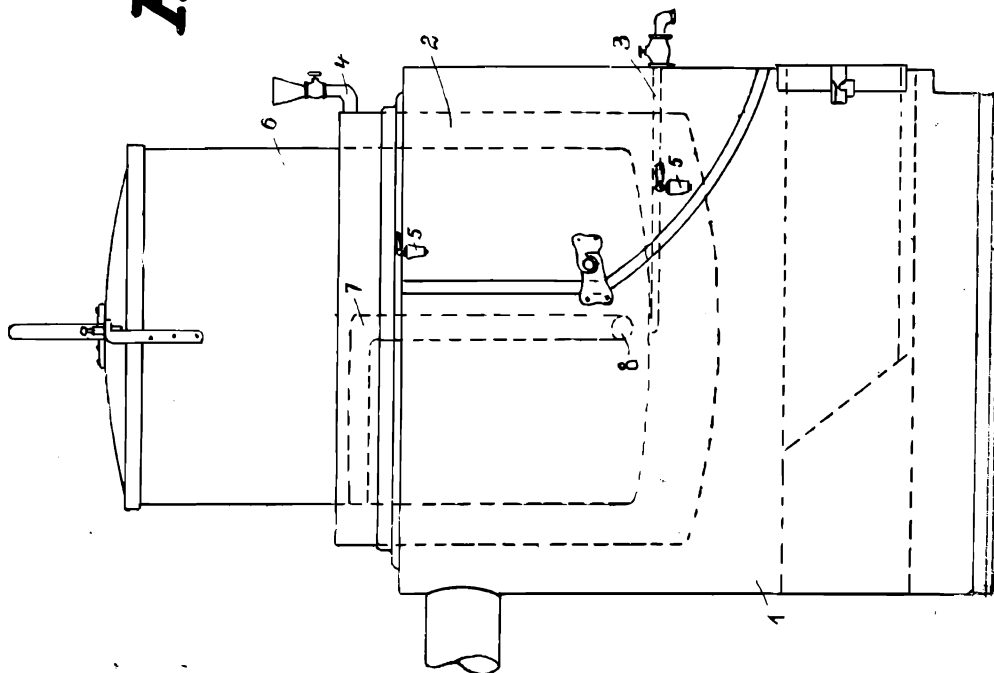

Fig. 1.

